

Штати, споредъ общото призвание, е такъвъ тежъкъ недостатъкъ, че той унищожава повечето сгодности на народоправнитѣ учрѣждения. Въ Франция, при такова множество прѣврати и революции, управлението си оставало прѣввсходно, защото положението на чиновницитѣ обикновенно се уважавало. Въ Бельгия, Леополдъ I никога не се съгласявалъ на мѣстение. Въ писалищната си маса той ималъ малко чекмедже, което добрѣ знаели неговитѣ министри, гдѣто се трупали неодобренитѣ отъ него прѣдложения. Замѣстваието на прѣдидшиитѣ чиновници съ приятелитѣ на министритѣ, които сж дошли на властъ, вляче слѣдъ себе си многочисленни, гнусни послѣдствия. Това необходимо прѣвврца чиновницитѣ въ агенти на политическа борба, които повече се стараятъ да доставятъ тържество на своята партия, отколкото да се трудятъ за общото благо. Това разрушава послѣдователността и опитността, които сж толкова необходими за управлението. Хората отъ различни направления се каратъ за властта, повече не за да насочатъ по добрѣ господарственнитѣ дѣла, но да свалятъ своитѣ противници и да се гордѣятъ съ побѣдата, която се изплаща отъ народа. Въ замѣна за извѣстния видъ немѣстение, което ще присвоите на чиновницитѣ, вий искайте отъ тѣхъ безусловна честность, прилѣжна работа, точно изпълнение своитѣ дѣла, — но не политически услуги; а, вмѣсто да увеличавате числото на службашитѣ, по добрѣ е да имъ се плаща добрѣ за труда.

Въ Германия и Австрия чиновницитѣ на управлението, съ исключение на онѣзи, длѣжноститѣ на които иматъ политическия характеръ, както обласнитѣ управители, — не могатъ да се пждятъ, или даже да се мѣстятъ противъ тѣхно желание другоаче, освѣнъ съ мотивиранъ дисциплиниранъ приговоръ. (Глед. Ulbrich. Lehrbuch des Oester. Staatsrech, стр. 203—234).

Въ Испания, послѣ всѣко промѣнение на министерството, хиляди чиновници се уволняватъ съ полвинъ жалование или съвършенно се испждатъ и се замѣстятъ съ онѣзи, които сж доставили тържество на партията. Испжденитѣ, cesantes, ту-